

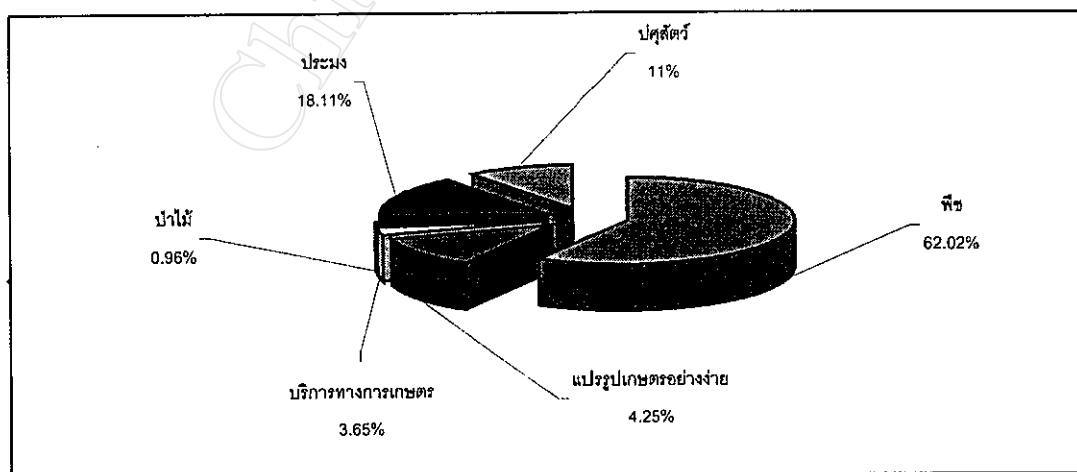
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาคเกษตรเป็นสาขาหนึ่งของระบบเศรษฐกิจที่มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากเป็นวิถีชีวิตของประชาชนชาวไทยมานานแล้ว ประชากรประมาณร้อยละ 60 อยู่ในภาคการเกษตร ที่ดินร้อยละ 42 เป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรและร้อยละ 28 เป็นพื้นที่ป่าไม้ ภาคการเกษตรเป็นแหล่งผลิตอาหารเพื่อป้อนประชากรทั้งในและต่างประเทศ เป็นแหล่งวัตถุดิบและแรงงานเพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรม อีกทั้งยังเป็นตลาดรองรับสินค้าของภาคอุตสาหกรรมอีกทางหนึ่งด้วย มูลค่าผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ประกอบด้วยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรกรรมปี 2543 ประมาณร้อยละ 11 และภาคนอกการเกษตรประมาณร้อยละ 88.6 มูลค่าผลิตภัณฑ์ของภาคเกษตรมาจากการผลิตของ 6 สาขาการผลิตประกอบด้วย สาขาพืช สาขาประมง สาขาปศุสัตว์ สาขาแปรรูปเกษตรอย่างง่าย สาขาบริการทางการเกษตรและสาขาป่าไม้ คิดเป็นสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์ในประเทศของสาขาเกษตรกรรม ได้แก่ สาขาพืชร้อยละ 62.02 สาขาประมงร้อยละ 18.11 สาขาปศุสัตว์ร้อยละ 11 สาขาสาขาแปรรูปเกษตรอย่างง่ายร้อยละ 4.25 สาขาบริการทางการเกษตรร้อยละ 3.65 และสาขาป่าไม้ร้อยละ 0.96 ดังปรากฏในรูปที่ 1

รูปที่ 1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรกรรม ปี 2543

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2543)

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของไทยที่เคยขยายตัวมากกว่าร้อยละ 5 ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 7 (ปี 2535 – 2539) ต้องประสบกับความชะงักงันเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในกลางปี 2540 เป็นต้นมา ดังปรากฏในตารางที่ 1.1 ความถดถอยทางเศรษฐกิจได้หดตัวลงไปอยู่ในอัตราที่ลดลงเป็นติดลบร้อยละ 1.75 และมีอัตราการลดลงเป็นติดลบร้อยละ 9.00 โดยดูจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภายในประเทศปี 2540 เทียบกับปี 2541 แม้ว่าจะมีการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยในปี 2543 ภาคการเกษตรมีมูลค่ารวมรวมผลิตภัณฑ์ภาคการเกษตรลดลง ซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจแม้จะไม่มากเท่ากับสาขาอื่นๆ ดังนั้น จึงเป็นภาคที่ต้องได้รับการฟื้นฟูไม่น้อยไปกว่าภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม เพราะผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจในสมัยเฟื่องฟูและเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการลงทุนและปัจจัยการผลิตที่นำเข้าได้สูงขึ้น รวมทั้งมีข้อจำกัดในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เช่นเดียวกับภาคการผลิตอื่นๆ จึงทำให้เกษตรกรโดยทั่วไปมีทางเลือกในการประกอบอาชีพน้อยมาก อีกทั้งมีการเลิกจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการก่อให้เกิดปัญหาการจ้างงานอย่างรุนแรง แรงงานส่วนหนึ่งจะกลับสู่ท้องถิ่นเป็นจำนวนมากซึ่งกลายเป็นภาระที่เพิ่มขึ้นของการผลิตในด้านการเกษตร

ตารางที่ 1.1 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศไทย ปี 2539 ถึง 2543

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	การขยายตัว				
	2539	2540	2541	2542	2543
ภาคเกษตร	3.57	-0.40	-0.95	3.54	2.60
สาขาพืช	6.11	0.84	-2.68	5.66	3.95
สาขาปศุสัตว์	1.99	2.02	0.97	-1.50	3.22
สาขาประมง	-2.42	-3.97	3.10	-1.26	-1.46
สาขาป่าไม้	-3.04	-10.60	-26.05	-10.87	-12.15
สาขาบริการทางการเกษตร	0.62	-5.87	0.49	0.90	1.28
สาขาการแปรรูปเกษตรอย่างง่าย	1.85	-2.64	1.80	2.00	1.46
มูลค่าผลิตภัณฑ์ในประเทศ	5.93	-1.75	-9.00	1.20	4.00

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร(2543: ออนไลน์)

ความพยายามในการบรรเทาผลกระทบอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยยึดแนวคิดและวิธีการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และ 9 ที่เน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable

Development) โดยการผลิตภาคเกษตรในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Strategy) คือ การช่วยเหลือเกษตรกรให้ช่วยเหลือตัวเองและมีศักยภาพในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ ซึ่งต้องอาศัยการวางแผนระยะยาวและการมีส่วนร่วมแบบเต็มตัวของเกษตรกร เน้นการปฏิบัติตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองได้แก่โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ โครงการเพิ่มศักยภาพชุมชนด้านการเกษตร ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล พร้อมทั้งสร้างชุมชนเครือข่ายพัฒนาการเกษตรให้สามารถนำไปปรับการผลิตเพื่อเป้าหมายทางเศรษฐกิจเน้นการผลิตเพื่อการส่งออกโดยให้มีความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรในตลาดโลก โดยคงความเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของโลกและเป็นแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพสูง ซึ่งการส่งออกสินค้าเกษตรมีมูลค่าการส่งออกประมาณร้อยละ 30 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด จึงเป็นแหล่งรายได้ของเงินตราจากต่างประเทศและเพื่อเป็นการเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงการค้าสินค้าเกษตรภายในประเทศ หลังจากก้าวสู่ระบบโลกไร้พรมแดนและการจัดตั้งองค์การการค้าโลกที่เป็นผลจากการเจรจา GATT รอบอุรุกวัยได้ยุติลง แต่เนื่องจากเป็นสถานะที่ประเทศคู่ค้าต่างๆในโลกประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจและอยู่ในช่วงที่องค์การการค้าโลกมีผลบังคับใช้ ดังปรากฏในตารางที่ 1.2 ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่มีการนำเอาสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบการค้าเสรีของโลก ซึ่งผลของการค้าสินค้าเกษตรของโลกในช่วงปี 2537-2540 ปริมาณการค้าสินค้าเกษตรของโลกมีการขยายตัวเพียงร้อยละ 5.15 ต่อปี และในช่วงปี 2541-2544 ปริมาณการค้าสินค้าเกษตรของโลกมีอัตราการขยายตัวลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.84 ต่อปี ซึ่งน้อยมาก

ตารางที่ 1.2 การค้าสินค้าเกษตรของโลก

หน่วย : 1,000 ล้าน US \$

ปี	การนำเข้า	การส่งออก	ปริมาณการค้า
2537	405	388	793
2538	462	443	905
2539	479	465	944
2540	468	458	926
2541	456	438	894
2542	442	417	859
2543	434	413	847
2544	435	412	847

ตารางที่ 1.2 (ต่อ) การค้าสินค้าเกษตรของโลก

อัตราการขยายตัว			
2537-2540	5.15%	6.00%	5.50%
2541-2544	-1.55%	-2.00%	-0.84%

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร(2543: ออนไลน์)

ในสภาวะวิกฤตเดียวกันนี้ บทบาทการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยน้อยกว่าการนำเข้า ดังตารางที่ 1.3 ในช่วงปี 2537-2540 การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.84 ต่อปี สำหรับช่วงปี 2541-2544 มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยลดลงเหลือเพียงเฉลี่ยร้อยละ 1.51 ต่อปี ซึ่งลดลงเป็นอย่างมากคิดเป็นอัตราส่วนการขยายตัวเพียง 5:1 ปริมาณการค้าลดลงจากร้อยละ 8.15 เหลือเพียงร้อยละ 3.46 เมื่อเทียบกับการนำเข้าสินค้าเกษตรซึ่งไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก เห็นได้จากในช่วงปี 2537-2540 มีการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยร้อยละ 9.19 ต่อปี เมื่อเทียบกับในช่วงปี 2541-2544 อัตราการนำเข้าสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 9.27 ต่อปี

ตารางที่ 1.3 การค้าสินค้าเกษตรของประเทศไทย

หน่วย : ล้าน US \$			
ปี	การนำเข้า	การส่งออก	ปริมาณการค้า
2537	2,387	7,121	9,508
2538	2,907	9,022	11,929
2539	3,252	9,518	12,770
2540	3,054	8,629	11,746
2541	2,249	7,097	9,346
2542	2,316	7,159	9,475
2543	2,690	7,275	9,965
2544	2,923	7,423	10,346
อัตราการขยายตัว			
2537-2540	9.19 %	7.48 %	8.15 %
2541-2544	9.27 %	1.15 %	3.46 %

ที่มา: FAO Year Book Trade(2001: Online)

การผลิตลำไยซึ่งเป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจหลัก(Champion Product) ของภาคเหนือตอนบนและประเทศไทยมีการส่งเสริมการส่งออกซึ่งสามารถทำรายได้ให้แก่ประเทศปีละหลายพันล้านบาทโดยมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่าจากปี 2541-2545 ปี 2545 มีการส่งออกลำไยสดและแช่แข็งปริมาณ 106,969 ตัน มูลค่าประมาณ 1,855.59 ล้านบาท เป็นร้อยละ 0.27 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้อื่นสดและแช่แข็ง ลำไยกระป๋องส่งออก 9,249 ตัน มูลค่า 333.74 ล้านบาท ลำไยอบแห้งมีปริมาณการส่งออก 16,881 ตันมูลค่าประมาณ 764.47 ล้านบาท ดังปรากฏในตารางที่ 1.4 ประเทศไทยส่งออกลำไยให้แก่ ประเทศจีน อินโดนีเซีย ฮองกง สหรัฐอเมริกา แคนาดา สิงคโปร์และมาเลเซีย แหล่งปลูกลำไยที่สำคัญอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ได้แก่จังหวัด ลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย แพร่ น่าน

ตารางที่ 1.4 ปริมาณและมูลค่าส่งออกลำไยสดและผลิตภัณฑ์ของไทย

ปริมาณ : ตัน

มูลค่า:ล้านบาท

มูลค่า/ปี	ลำไยสด/แช่แข็ง		ลำไยกระป๋อง		ลำไยอบแห้ง		รวม มูลค่า
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	
2540	81,872	2,134.6	15,975	753.1	38,075	2,142.9	5,031.7
2541	2,800	169.4	4,861	272.6	945	85.5	527.5
2542	44,747	1,191.9	8,822	468.9	6,770	436.7	2,097.5
2543	102,927	2,160.6	11,715	476.3	55,904	2,414.9	5,051.7
2544	102,903	1,975.0	8,969	367.0	26,838	1,310.0	3,651.9
2545	110,388	1,915.6	10,422	376.4	21,692	966.2	3,258.2

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง

(2545: ออนไลน์)

ปัจจุบันพื้นที่ปลูกลำไยภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากจากปี 2539 ที่มีพื้นที่ปลูก 295,000 ไร่ ซึ่งในปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 514,000 ไร่หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 74.24 ลำไยเป็นไม้ผลประเภท Alternate Bearing คือ ออกดอกไม่แน่นอนอาจเป็นปีเว้นปีหรือปีเว้นสองปี ดังนั้น ปัญหาที่สำคัญในการผลิตลำไยคือ การออกดอกติดผลไม่สม่ำเสมอทุกปี ในปี 2541 ผลผลิตลำไยได้ลดลงเหลือเพียงไม่ถึงร้อยละ 10 ของการผลิตในปีที่ผ่านมา เนื่องมาจากสภาพดินฟ้าอากาศและปัจจัยอื่นทำให้เกิดความสูญเสียรายได้ของผู้ประกอบการลำไยในประเทศไทย

ชาวสวนลำไยให้ความสนใจอย่างมากต่อการทำให้ลำไยออกดอกได้ทุกปีในเวลาที่
ต้องการหรือทำให้ออกดอกนอกฤดูเพราะสามารถขายได้ราคาดีกว่าลำไยที่ออกตามฤดูกาลมากและ
ตลาดต่างประเทศมีความต้องการในปริมาณสูง ชาวสวนลำไยก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น จากปัญหาที่
กล่าวมาข้างต้น การศึกษาในครั้งนี้ จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของการ
ผลิตลำไยนอกฤดูและเป็นแนวทางให้ชาวสวนลำไยสามารถวางแผนการผลิตให้ได้ผลผลิตในฤดู
กาลที่ตลาดต้องการซึ่งจะสามารถช่วยแก้ปัญหาด้านการตลาดและรายได้ของผู้ประกอบการลำไยทั้ง
ระบบ ซึ่งในอนาคตการผลิตลำไยเพื่อการส่งออกจะต้องเผชิญกับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นคู่แข่งที่
สำคัญที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการผลิตลำไยเพื่อส่งออกสู่ตลาดลำไยของโลก อีกทั้งเพื่อ
เป็นการรองรับการเปิดเสรีทางการค้าสินค้าการเกษตรในอนาคตด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของสวนลำไยขนาดเล็กและขนาดใหญ่ใน
จังหวัดลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิต การใช้ปัจจัยการผลิตของชาวสวนลำไยในการผลิตลำไย
นอกฤดู
2. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐกิจของชาวสวน 2 กลุ่มโดยพิจารณา
จากประสิทธิภาพทางด้านราคาโดยเปรียบเทียบ ของการใช้ปัจจัยผันแปรและผลตอบแทนต่อขนาด
การผลิต

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. เป็นข้อมูลในการส่งเสริมการผลิตและการวางกลยุทธ์การผลิตให้แก่ชาวสวนลำไย
เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการผลิต
2. เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของรัฐบาลในการกำหนดนโยบายที่จะให้การ
สนับสนุนและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของชาวสวนลำไยเพื่อจะสามารถแข่งขันในตลาดโลก
ได้ดียิ่งต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้มีขอบเขตในการศึกษาเฉพาะเกษตรกรชาวสวนลำไยในตำบลประดู่ป่าและ
ตำบลหนองช้างคืนจังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการปลูกลำไยหนาแน่น ในปีการเพาะปลูก 2543/
2544 เท่านั้น โดยศึกษาถึงประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของชาวสวนลำไยกลุ่มสวนขนาดเล็กที่มี

ขนาดพื้นที่สวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.3 ไร่และกลุ่มสวนขนาดใหญ่ที่มีขนาดพื้นที่สวนมากกว่า 4.3 ไร่ ซึ่งขนาดของพื้นที่สวนลำไยคิดจากฐานค่าเฉลี่ยของพื้นที่สวนลำไยในจังหวัดลำพูน

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลและสุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลอาศัยข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการออกแบบสอบถามที่ทดสอบแล้วเป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ชาวสวนลำไยตัวอย่างจำนวน 143 รายและข้อมูลทุติยภูมิจากสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมวิชาการเกษตร สำนักงานกรมการค้าภายในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน และสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน

แบ่งการสุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบลำดับขั้น (Stratified Sampling) ดังปรากฏในตารางที่ 1.5 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการเลือกตำบลจากตำบลที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกันของจังหวัดลำพูนซึ่งมีสภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อมในการผลิตลำไยที่คล้ายคลึงกันมาก จำนวน 5 ตำบล โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เลือกตำบลได้ 2 ตำบลคือ ตำบลหนองช้างคืน ตำบลประตูป่า คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนตำบลทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 2 ทำการเลือกหมู่บ้านจาก 2 ตำบลที่ถูกเลือกตามขั้นตอนที่ 1 จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ตำบลหนองช้างคืนมี 6 หมู่บ้านและตำบลประตูป่ามี 9 หมู่บ้าน ทำการเลือกหมู่บ้านโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายได้หมู่บ้านในตำบลหนองช้างคืน 5 หมู่บ้าน ตำบลประตูป่า 4 หมู่บ้าน เป็นร้อยละ 60 ของจำนวนหมู่บ้านที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาในแต่ละตำบล

ขั้นตอนที่ 3 ทำการเลือกครัวเรือนเกษตรกร จากจำนวนหมู่บ้านที่ถูกเลือกในขั้นตอนที่ 2 โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งเป็นพวกอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ของครัวเรือนในหมู่บ้านซึ่งครัวเรือนทั้งหมด 1,425 ครัวเรือน ในปีการผลิต 2543/2544 ทำการคัดเลือกครัวเรือนร้อยละ 10 ของตัวอย่างทั้งหมดได้เป็น 143 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นครัวเรือนที่ผลิตลำไยนอกฤดู

1.6 สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษานี้ใช้สมการค่าไรและสมการอุปสงค์ของ Lau and Yotopoulos (1971) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจโดยเปรียบเทียบของการใช้ปัจจัยผันแปรใช้ค่า χ^2 -test ในการทดสอบสมมติฐานต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจโดยเปรียบเทียบ (Relative Economic Efficiency) ของสวนขนาดเล็กเท่ากับสวนขนาดใหญ่

$$\text{Null hypothesis } H_0 : \delta_1^* = 0$$

2. ประสิทธิภาพทางด้านราคาโดยเปรียบเทียบของมูลค่าของสาร $KClO_3$ ที่ใช้ทั้งหมดต่อสวนของสวนขนาดเล็กเท่ากับสวนขนาดใหญ่

$$\text{Null hypothesis } H_0 : \alpha_3^* = \delta_4^*$$

3. ประสิทธิภาพทางด้านราคาโดยเปรียบเทียบของมูลค่าสารเคมีของสวนขนาดเล็กเท่ากับสวนขนาดใหญ่

$$\text{Null hypothesis } H_0 : \alpha_5^* = \alpha_6^*$$

4. ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตมีค่าคงที่ (Constant Returns To Scale)

$$\text{Null hypothesis } H_0 : \beta_1^* + \beta_2^* = 1$$

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละหมู่บ้านของ อำเภอเมืองลำพูน

อำเภอ	ชื่อตำบล/หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ถูกเลือก (ร้อยละ)
เมืองลำพูน	ตำบลหนองช้างกิน	857	86
	- บ้านหัวฝาย ม. 1	171	17
	- บ้านหนองช้างกิน ม. 2	129	13
	- บ้านหัวฝาย ม. 3	170	17
	- บ้านหนองช้างกิน ม. 4	250	25
	- บ้านริมเหมือง ม. 6	137	14
	ตำบลประตูป่า	568	57
	- บ้านล่องเต๋อ ม. 2	179	18
	- บ้านลุ่มช้าง ม. 3	146	15
	- บ้านท่ากว้าง ม. 5	117	12
	- บ้านสันหัววัว ม. 8	126	12
รวมครัวเรือน (2 ตำบล)		1,425	143

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน (2543)